

оспиталари-те нѣкоиъ часть. Отъ тїа сѧ избави-
ха само онїа, кои-то вѣха въ Германії, защото
си промѣниха и имена-та и обычаи-те; а другомаче
вѣше невозможно да избѣгнатъ наказанїе-то, опре-
дѣлено отъ епископи-те на человѣколюбца Іисѹ-
са Христъ!

Глава 111.

За напразно-то посланечество на Ан-
дроника младагѡ, кѫмто папа Бе-
недикта ІВ. за соединенїе-то
на церкви-те

Андроникъ младый, царь Константинопольскій,
биющисѧ съ Туры-те и Балгари-те, и съ дрѹги-
ми вѣнтовницы, желаеше, да получи помошь-тѫ на за-
падны-те кназове: но сички-те тїа подлѣжаха подъ
папинѧ-тѫ склонность, боащисѧ отъ клетвы-те мѹ,
заради голѣмо-то сдѣлкѣrie на подлѣжаши-те имъ
народи; зато прати посланицы до папа, молащи
го, да побѣди кназовы-те Европейскы, да помог-
натъ на восточны-те; и така послѣ да сѧ свѣрире
вселенскій соборъ, въ кой-то да сѧ согласи соеди-
ненїе-то на церкви-те. А папа видивши голѣмо-
то притѣсенїе на Андроника, вселенскій-атъ со-
боръ избѣгна, кѫмто нен旣данъ, и иска първо сое-
диненїе-то на церкви-те, и послѣ да побѣди, и да
принуди кназовы-те на помощь; и за това нѣшо
прати намѣстницы въ Константинополь. Но по-
неже папа искаше да исповѣдатъ восточни-те и вѣ-